



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Expedita Juris Divini, Natvralis, Et Ecclesiastici Moralis
Expositio**

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Ce Cambio addita pecuniæ custodia. parag. 3.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40132

3. Ex dictis numero primo illud discrimen collige inter Ministros Deputatos ad hoc officium, & inter non deputatos; nam hi non possunt tantum pretium exigere, quantum Ministri ex officio Deputati; Qui enim tenentur ex officio, cogunt congregare varietatem Monetarum, subeunt pericula, expensos, labores, &c. Quæ, saltem omnia, & necessarij, non subeunt non Deputati.

a Cœlest. 4. Cœlestinus a existimat, tantundem posse exigere eos, qui, sponte exercent Cambiaria cap. 2. siam, quantum qui ex officio, in locis in quibus preia dictorum minororum Cambiorum, jam sunt constituta, sive ex taxa Principis, sive ex usu recepto. Cujus doctrina ratio esse posset, quia tunc jam pretium Cambii in foro factum est commune, atq; adeo justum pro omnibus exercentibus Cambiaria. Quarè, si idem usus etiam esset inter homines privatos, qui tales artem ex officio, sive voluntario, sive à Republica injuncto non exercerent, profecto, & hi possent, modo dicto lucrari; sicut enim, si ratione latrociniorum actum sit pretium frumenti, omnes possent, aucto pretio, vendere; ita in hoc casu, posset privatus cambiare pretio secundum existimationem communem.

5. Hæc pro doctrina Cœlestini. Verum diligenter videndum erit, an ejusmodi usus universaliter adsit; ego enim ejusmodi universaliter usum nondum vidi: licet enim in aliquibus Regionibus, si Deputatus ex officio det tibi unum v. g. tarenum argenteum, soleat à te pro suo lucro unum v. g. granum Siculum acquirere; non tamen acquirere simile granum soler, si tu des illi tarenum argenteum, ille verò granum tibi reddat *et cetera*. Multò minus ergo privatim, aliter facere, licebit.

6. Quæres. An licitum sit Nummulario cucunque permutare pecuniam hic Panormi v. g. ut alibi, v. g. Neapoli, aliam minutam, vel ibi usitatam recipiat, sed ita, ut acquirat lucrum, non ad rationem lucri Cambii per literas, de quo mox, sed ad rationem lucri, quod ex tali minuto Cambio conquiri solet?

b Caiet. in opusc. de Cambiis §. 6. Respondeo, b licere, nam hoc lucrum ex minuto Cambio solet esse minus, quam illud ex Cambio per literas, nec loci distantia reddit illicitum, quod ex le licitura est.

§. III.

Secunda Difficultas.

De Cambio, addita pecunie custodia.

1. **H**uc etiam id reducitur, nam dum deponitur aliquando pecunia apud Mēlam, seu, ut Panormi consuevimus loqui, apud Tabulam, redditur deinde non eodem numero, sed alio, unde videtur esse quoddam Cambium, quod Cambium custodiæ appellant nonnulli. De hoc igitur difficultas est. An Tabularii possint lucrum aliquod ex tali custodia recipere?

2. Respondeo. Si sint Ministri ad hoc ex officio Deputati propter sumptus, quos habent in conservandis pecuniis, in exscribendis libris, & in subeundis cæteris laboribus, licet & aliquid moderatum accipere clare colligitur ex dictis. Verum multis in locis nihil solvit à deponentibus pecuniam, vel ab extrahebentibus illam à Banco, vel Tabula, Lop. deinde propter numerationem quidem pecunia, nam alicubi ejusmodi Deputati ad custodiæ, non sunt merè Depositorii; non enim debent reddere eandem pecuniam, sed tantum, unde cum siant illius Domini, postea sunt illam uti ad licitas negotiations, & sic iustam multum lucrari. Alicubi vero residua quædam, immò, & tota pecunia, de qua non disponit expressè is, qui illam depositum, vel ejus legitimus hæres, attribuit Tabule cum non contempnendo ejusdem Tabula, lucro. Hæc igitur, & similia emolumenta compensant laborem custodiæ, unde nihil pro illa solvi consuetum sit.

3. Quod si pecuniam custodiens sit homo privatus, potest, vel non potest lucrum aliquod accipere juxta obligationem, periculaque, quæ suscipit, compensata utilitate ex deponiti pecuniis, ut habetur ex dictis.

4. Illa duo quæsita nuper a nobis fuerunt. Primum, si quando est solvenda ratio custodiæ, à quo est solvenda, à deponente pecunia, an a Tertio, cui forte deponens mandavit, ut illi Tertio numeraretur? Secundum, Potestne Custos ejusmodi, quando deinde reddit, seu solvit Domino pecuniam, aliquid accipere ob laborem illam enumetandi?

5. Respondeo ad Primum, solvendum

est Deponente a, nam labor Custodis assumitur in gratiam Deponentis, non vero in gratiam illius Terti: cuius justitia postulat, ut integrè ipsi solvatur, quod ei debetur.

6. Ad secundum, Respondeo, Custodem nihil posse recipere ob dictam numerationem; nam hanc suscipit in gratiam suam, ne plus solvat, quam debet. Cum autem paulo superius dixi, Nummularium posse aliquid sumere pro numerandis pecunias, id est dixi, quia ipse subinde numerat in gratiam alterius, ut notat Lessius b, & quia debet numerare multas pecunias hinc inde conquisitas, ut sit promptus ad cambiendum, non vero ob numerationem, quam exhibet, quando aliquid ipse debet.

7. Huic responsioni ad secundam hanc questionem se opponit Sotus, & quatenus assentit, esse consuetudinem aliquid accipiendo ratione numerationis: unde videretur (inquit Vetus. lo. Sotus) Respublica ad id licentiam concessisse. Sed Respondeo, à Republica hanc licentiam nunquam concessam fuisse, quia Respublica non potest licentiam dare non solvendi totum, quod ex Justitia Creditori deberet; nisi, quando bonum publicum requireret oppositum, quod bonum in hac re minima non videtur adesse.

8. Nihilominus puto, sententiam Sotii in eo casu mihi videri probabilem, quando Custos nihil lucri habet ex custodita pecunia. Tunc enim, licet, dum illam tibi reddit, sua intentio reddere, quantum debet, tamen hoc totum pendet à Beneficio, quod tibi contulit, volendo tuam pecuniam sine ullo suo emolumento custodire. Cur ergo ex eo Beneficio detrimentum patiatur, & tibi tuam pecuniam enumerare propriis sumptibus obligetur?

§. IV.

Tertia Difficultas.

De Eo, qui ex industria Cambi monet am alterius.

1. Amulus habens à Domino viginti v. g. tarenos, ut cum illis satisfaciat sui Domini Creditoribus, vel emat pro suo Domino vinum, oleum, &c. utitur hac industria, ut illos permittet in moneram æream cum suo lucro; accipit enim moderatum quid, unū v. g. Tamburinus de Sacramentis.

grānum ex singulis tarenis, sibique illud reservat. Querimus, an hoc unum licet possit rerinere, posito, quod jam per monetam æream placitum Domini, bene complevit, ut hic semper supponendum est?

Respondeo, posse, & quia hoc est lucrum d. Mol. d. ejus industria: non enim pecunia est sicuri 40z. Less. ager, & pecus, quæ fructus patiuntur Domino. l.c. nn. 18. sed ex se sterilis: quare totum lucrum ex illa Bonac. de debetur ei, qui ponit industriam.

contr. d. 3.

q. 5. de Cā-

biis num.

5. De-

Ingo d. 23.

de Iust. &

n. 24.

C A P U T I V.

De Cambio per literas.

V El Campor recipit hic pecuniam, & alibi solvit, vel hic solvit, & alibi recipit. Hæc duo nunc, ac Campotillicentiam cum lucro, investigamus.

§. I.

Hic recipiens, & alibi solvens.

1. Dico Primo, licet Nummularium, seu Camporem ex officio aliquod moderatum recipere ex eo, quod hic pecuniam suam recipiat, & solvat alibi, & in diversa Provincia, sive solum in diversa Civitate. Capita autem, seu tituli, unde justificetur ejusmodi moderatum lucrum, solent metuere afferti sex, vel septem, quæ sigillata jam profero.

2. Primum, ratione officii. Secundum, ratione laborum, & expensarum parandi scilicet, vel conservandi pecuniam, domum conductendi, scribendi rationes, literalque chirographi Cambii. Tertium, ratione famularius, quem alteri Campor præstat, dum in ejus commodum transfert pecuniam, alio, vel ibi conservat. Quartum, ratione periculorum. Et quidem quo longius distat locus, ubi solvenda est pecunia à Campore, et majora solent esse pericula, cum difficultius pecunia in locum remotum, quam in propinquum transferatur; nam propterea pro Cambio in eadem Provincia minus lucrabitur Campor, quam in diversa, juxta modum dicenda num. 6. Quintum, ratione assecrationis; Campor enim veluti locat operam suam, qua se obligat pecuniam tutam, ac certam alio transferre, & quidem periculo suo, nam, si pereat, in damnum

B b b num